

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 06 Bratislava 1	
21-09-2012	
Podacie číslo: 460919	Číslo spisu:
Prílohy/lysty:	Výbavuje: PL

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 21. 09. 2012

a vykonateľnosť dňa 22. 10. 2012

Najvyšší súd Slovenskej republiky

dňa 03. 10. 2012

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Idy Hanzelovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, *právne zastúpená: Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava*, proti odporčkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporčkyne č. RP/026/2012 zo dňa 15. mája 2012 v rozsahu výroku I., jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporčkyne č. RP/026/2012 zo dňa 15. mája 2012 v napadnutej časti - výrok I. - **potvrdzuje**.

Navrhovateľka je **povinná** zaplatiť súdny poplatok 66 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici.

Navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/026/2012 zo dňa 15.05.2012 odporkyňa (ďalej aj Rada) rozhodla vo výroku I. o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 16-PLO/O-182/2012 porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 23.10.2011 o cca 20:07 hod., 20:42 hod., 21:18 hod., 21:48 hod. a 22:10 hod. odvysielala v rámci programovej služby JOJ PLUS informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií, pričom k nevhodným a neprípustným programom pre maloletých neuviedla príslušný grafický symbol Jednotného systému označovania, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 5 ods. 1 vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania v znení vyhlášky č. 541/2009 Z.z. (ďalej len Jednotný systém označovania). Ďalší výrok II. uvedeného rozhodnutia odporkyne nebol opravným prostriedkom navrhovateľky v tomto konaní napadnutý. Za uvedené bola navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia – pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1.000 €.

Rada svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že navrhovateľka dňa 23.10.2011 v rámci vlastnej propagácie odvysielala upútavkové bloky v časoch o cca 20:07 (Plus KRIMINÁLNY PONDELOK, Plus DNES VEČER), cca 20:42 (EXTRÉMNE DOKUMENTY), cca 21:18 (Plus STREDAVEČER), cca 21:48 (Plus KRIMINÁLNY PONDELOK), cca 22:10 (Plus STREDA VEČER), po ktorých následne odvysielala informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií, pričom k nevhodným a neprístupným programom pre maloletých neuviedla príslušný grafický

symbol, čím mohlo dôjsť k nesprávnemu uplatneniu § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania. Z ustanovenia § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania vyplýva, že v programovej ponuke, ktorú účastník konania zverejňuje prostredníctvom oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií, je povinný k nevhodným alebo nevhodným a neprístupným programom pre maloletých uviesť aj príslušný grafický symbol jednotného systému označovania. Oznámenie o vlastnom programe vo forme textových informácií je jednou zo zložiek televíznej programovej služby, prostredníctvom ktorej vysielateľ informuje diváka o čase a názve programu vysielaného v rámci jeho programovej služby. Programová ponuka teda prezentuje ponuku viacerých, vzájomne súvisiacich programov, ako tomu bolo v tomto prípade, kedy jednotlivé programové ponuky obsahovali tri, resp. v jednom prípade dva po sebe nasledujúce programy. V zmysle pravidiel Jednotného systému označovania je potrebné označovať programovú ponuku príslušným grafickým symbolom, čo je opodstatnené povahou inštitútu programovej ponuky, ktorej primárnym cieľom je informovať diváka o časovo rozsiahlejšom bloku, v rámci ktorého dôjde k odvysielaniu viacerých programov. Divák je tak zverejnením programovej ponuky konfrontovaný so súhrnnými informáciami o vysielaní viacerých programov, pričom zverejnenie informácie o vekovej vhodnosti programov je náležitou požadovanou § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania. Navrhovateľka bola teda povinná príslušným grafickým symbolom označiť nielen jednotlivé upútavky, ale aj programovú ponuku odvysielanú bezprostredne po odvysielaní predmetných upútaviek.

II.

Protí uvedenému rozhodnutiu odporkyne podala včas odvolanie – opravný prostriedok v rozsahu výroku I. navrhovateľka, uvádzajúc, že z obrazovo-zvukového záznamu je možné vyvodiť, že vysielateľ si splnil svoju povinnosť k upútavke na vlastné programy – označiť ju rovnakým symbolom Jednotného systému označovania ako samotný program. Každá jedna upútavka mala trvanie niekoľko sekúnd a skladala sa zo záberov z daného programu, následne boli v textovej podobe ako súčasť upútavkového bloku zrekapitulované všetky programy s presným časom ako súčasť jednej programovej ponuky zloženej z dvoch častí, a to obrazovo

– zvukovej a textovej. Zákon č. 308/2000 Z.z. v spojení s Jednotným systémom označovania ustanovuje vysielateľovi povinnosť označiť upútavku rovnakým grafickým zobrazením symbolu, pričom táto povinnosť bola splnená označením upútaviek. Vysielateľ neoznačil príslušným grafickým symbolom súhrn, trvajúci cca tri sekundy, bezprostredne nadväzujúci na obrazovo-zvukovú upútavku, pretože symbolom Jednotného systému označovania označil jednotlivé upútavky na programy v rámci predchádzajúcej časti, ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť textových informácií. K ustanoveniu § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania navrhovateľka uviedla, že sa vzťahuje na prípad, keď vysielateľ poskytuje divákovi výlučne textovú informáciu o programe alebo poskytuje rozpis programov cez teletext a nie je iná možnosť oboznámiť sa s určením kategórie, pre ktorú je televízny program určený. Situácia, keď úplne chýba smerodajná informácia o vhodnosti programu alebo bola poskytnutá, avšak chýba len v niektorej časti programu, predstavuje iný skutkový stav ako keď je dôvodná pochybnosť, že by divák mohol byť zavádzaný alebo neoboznámený s touto skutočnosťou vôbec. Ďalej navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že jeden blok upútaviek podľa prepisu trval cca 25 sekúnd, pričom samotný súhrn trval cca 3 sekundy, čo je nepatrný čas s prihliadnutím na rozsah, kde bola upútavka označená. Správanie navrhovateľky tak nemohlo mať nežiaduci dopad na diváka, keďže ho v rámci obrazovo-zvukovej upútavky, trvajúcej viac sekúnd, zloženej zo záberov z daného programu a bezprostrednej textovej informácie, výslovne informovala pre akú vekovú kategóriu je program vhodný. Podľa názoru navrhovateľky je tiež výrok napadnutého rozhodnutia nezrozumiteľný, keďže vo výroku nie je presne určené, ktorá časť odvysielaného komunikátu nebola označená.

Rada vo svojom odôvodnení výšky pokuty dospela k záveru, že závažnosť správnych deliktov posudzovaných v predmetnom konaní je nízka, avšak svoju pozornosť dostatočne neupriamila na ostatné okolnosti, ktoré podmieňujú uloženie sankcie a výšku uloženej pokuty tak, aby bolo možné považovať uloženie sankcie sa dôvodnú. Tým, že navrhovateľka označila upútavky príslušným grafickým symbolom pred samotným textovým súhrnom o programoch, kde označenie chýbalo, bolo pre priemerného diváka dostatočne zrozumiteľné a z odvysielaného komunikátu bolo zrejmé, akej vekovej skupine je propagovaný program určený. Týmto bol aj jednoznačne naplnený účel právnej úpravy – ochrana maloletých.

Na pojednávaní súdu vzniesol právny zástupca navrhovateľky ďalšie dôvody nezákonnosti rozhodnutia odporkyne a to, že na rovnakom skutkovom základe za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. nebola navrhovateľka doposiaľ sankcionovaná a preto by uloženiu pokuty mala predchádzať sankcia – upozornenie na porušenie zákona.

Právny zástupca navrhovateľky poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd), z ktorej jednoznačne vyplýva, že na administratívne trestanie sa musia analogicky použiť zásady používané v trestnom práve. V tejto súvislosti poukázal na činnosť Rady, ktorá žiada od vysielateľov predkladanie obrazovo-zvukových záznamov, čo považuje za predkladanie dôkazov, ktoré môžu byť vyhodnotené neskôr v neprospech navrhovateľa, čo je zároveň v rozpore so zásadami trestného práva.

Na záver navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RP/026/2012 zo dňa 15.05.2012 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhovateľka žiadala priznať náhradu trov konania.

III.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa dňa 26.07.2012 uvádzajúc, že upútavka a programová ponuka sú dva rozdielne inštitúty a vzťahujú sa na ne osobitné povinnosti. Vysielateľ je povinný každú z uvedených zložiek označovať osobitne, čo vyplýva zo samotného znenia Jednotného systému označovania, ktoré upravuje osobitne označovanie upútaviek a osobitne označovanie programovej ponuky. Upútavka upriamuje pozornosť diváka na konkrétny program, zväčša svojím obsahom, v ktorom sú zosrihané zábery a útržky z daného programu, čím sa získava pozornosť diváka. Označiť upútavku grafickým symbolom podľa Jednotného systému označovania, ktorý je totožný ako program, na ktorý upútava je povinnosť vyplývajúca z § 6 ods. 5 Jednotného systému označovania. Uvedenú povinnosť si navrhovateľka aj splnila. Programová ponuka má formu oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií a informuje diváka o časti vysielania programovej služby, teda o niekoľkých programoch, ktoré spolu určitým spôsobom súvisia,

napr. tematicky. (napr. programová ponuka „kriminálny pondelok“) alebo časovo (napr. programová ponuka „dnes večer“). Programová ponuka teda prezentuje ponuku viacerých, vzájomne súvisiacich programov, ako tomu bolo aj v tomto prípade a poskytuje divákovi strohú textovú informáciu bez zobrazenia propagačných záberov a prvkov, ktoré sú typické pre upútavku. Z uvedeného vyplýva, že upútavka a programová ponuka sú dva odlišné, samostatne stojace inštitúty, pričom každý z nich plní inú funkciu. Táto skutočnosť je zrejmá aj zo znenia Jednotného systému označovania, ktoré stanovuje samostatné povinnosti ohľadne označovania a časového zaradenia upútaviek do vysielania a samostatnú povinnosť viažucu sa k zverejňovaniu programovej ponuky vo vysielaní televíznej programovej služby prostredníctvom oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií. Uvedené komunikáty teda nie je možné posudzovať ako jeden celok, nakoľko ide o dva, nielen formou spracovania a obsahom, ale aj funkciou odlišné inštitúty. Pre naplnenie povinnosti vyplývajúcej z § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania nie je rozhodujúci ani časový rozsah trvania programovej ponuky a ani to, či pred jej zverejnením došlo k odvysielaniu upútaviek so správnym označením podľa Jednotného systému označovania.

Vo výroku rozhodnutia je podľa názoru odporkyne jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností formulované, ktorý komunikát nespĺňal požiadavky dané zákonom. Nešlo o časť komunikátu, ale o samostatný komunikát, ktorý nebol označený príslušnými grafickými symbolmi. Zo znenia výroku napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že k porušeniu § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania došlo odvysielaním programovej ponuky vo forme textových informácií bez uvedenia príslušného grafického symbolu. Upútavky ako také, boli odvysielané v súlade so zákonom a predstavovali samostatné komunikáty, na ktoré sa vzťahujú osobitné povinnosti.

Označovanie programov a jednotlivých zložiek programovej služby podľa Jednotného systému označovania slúži záujmu verejnosti, najmä rodičom a osobám, ktoré sú zodpovednými za výchovu maloletých na informovanie o tom, pre ktoré vekové skupiny daný program alebo zložka programovej služby nie je vhodná, resp. pre akú vekovú skupinu maloletých je určená. Povinnosť označiť programovú ponuku zverejnenú prostredníctvom

oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií je stanovená jednoznačne a neplnenie tejto povinnosti má na diváka bezpochyby nežiaduci vplyv, spočívajúci v zníženej miere informovanosti. Oznámenie o vlastnom programe vo forme textových informácií je samostatnou zložkou televíznej programovej služby a skutočnosť, že navrhovateľka označila upútavky, ktorých vysielanie predchádzalo odvysielaniu programovej ponuky príslušným grafickým symbolom, nemá vplyv na porušenie povinnosti označiť programovú ponuku podľa Jednotného systému označovania. Skutočnosť, že divák bol v rámci vysielania upútaviek informovaný o vhodnosti propagovaných programov pre jednotlivé vekové skupiny maloletých je zo skutkového stavu zrejmá, avšak táto skutočnosť, je vo vzťahu k plneniu povinnosti podľa § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania bezpredmetná. Nemožno súhlasiť s tvrdením, že priemerný divák bol informovaný o vhodnosti programov tým, že upútavky boli označené piktogramom vhodnosti, nakoľko nie je možné vylúčiť, že divák začal sledovať vysielanie navrhovateľky až po odvysielaní upútaviek, teda v čase, kedy bola na obrazovke zobrazená len programová ponuka viacerých programov bez ich označenia príslušným grafickým symbolom.

Sankcia bola napadnutým rozhodnutím uložená za absenciu označenia programovej ponuky vo forme textových informácií príslušnými grafickými symbolmi. Pri ukladaní sankcie Rada prihliadla na to, že závažnosť správnych deliktov sankcionovaných napadnutým rozhodnutím je nízka a pri posudzovaní závažnosti správneho deliktu podľa § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania – neoznačenie programovej ponuky príslušným grafickým symbolom prihliadla tiež na skutočnosť, že išlo o prvé porušenie povinnosti podľa tohto ustanovenia. V prípade správneho deliktu podľa § 4 ods.1 Jednotného systému označovania vzala odporkyňa do úvahy skutočnosť, že predmetná upútavka na program Mafstory neobsahovala žiadne obsahy napĺňajúce klasifikačné kritériá podľa § 1 ods. 1 Jednotného systému označovania. Odporkyňa tiež poukázala na kogentnosť ustanovenia § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., z ktorého vyplýva Rade povinnosť pri opakovanom porušení povinnosti podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. uložiť pokutu. Navrhovateľka bola sankcionovaná za porušenie dvoch povinností plynúcich z ustanovení Jednotného systému označovania a to okrem neoznačenia programovej ponuky príslušnými grafickými symbolmi

aj za to, že odvysielala upútavku na program Mafstory v čase o cca 21:18 hod., pričom išlo o program klasifikovaný ako nevhodný pre maloletých do 18 rokov, ktorého vysielanie je možné len v čase od 22:00 hod. do 06:00 hod. Napriek skutočnosti, že napadnutým rozhodnutím boli sankcionované dva správne delikty, odporkyňa vzhľadom na ich nižšiu závažnosť uložila sankciu v dolnej hranici zákonom stanoveného rozsahu za porušenie predmetného ustanovenia. K dôvodom nezákonnosti, ktoré uviedol právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní dňa 18.09.2012 poverený pracovník navrhovateľky uviedol, že žiada súd, aby na tieto dôvody neprihliadol, pretože boli uplatnené po lehote. Poukázal na koncentračnú zásadu, ktorá sa v správnom súdnictve uplatňuje. Potvrdil, že Rada žiada záznamy od vysielateľov, avšak nejde o žiadanie dôkazov o protiprávnej činnosti vysielateľov, keďže Rada žiada tieto záznamy v štádiu, keď nie je začaté správne konanie, záznamy požaduje z dôvodu kontroly vysielania.

Poukázal i na rozhodnutie najvyššieho súdu z roku 2002, v ktorom sa súd vyslovil k otázke sankcionovania tak, že sa v súvislosti s ukladaním rôzneho druhu sankcií nevyžaduje, aby išlo o porušenie zákonnej povinnosti na rovnakom skutkovom základe.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie č. RP/026/2012 zo dňa 15.05.2012 potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250i ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 18.09.2012 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 16-PLO/O-182/2012, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/026/2012 zo dňa 15.05.2012, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu a dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 16-PLO/O-182/2012 zo dňa 10.01.2012, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 27.01.2012. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu a opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní č. 16-PLO/O-182/2012 zo dňa 15.02.2012, ktorá bola doručená advokátovi navrhovateľky dňa 20.02.2012. V pripojenom administratívnom spise sa ďalej nachádza stanovisko navrhovateľky k správne konaniu zo dňa 23.04.2012, ktoré bolo Rade doručené dňa 23.04.2012, zaslanie záznamu vysielania k predmetnému správne konaniu, zápisnica o hlasovaní a napadnuté rozhodnutie Rady.

Na podklade uvedeného, v rámci prípravy pojednávania po tom, ako sa senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky oboznámil s obsahom pripojeného obrazovo-zvukového záznamu, bolo súdom zistené, že navrhovateľka na programovej službe JOJ PLUS dňa 23.10.2011 so začiatkom o 20:07:35 hod., 20:08:10 hod., 20:42:46 hod., 21:18:26 hod., 21:49:02 hod. a 22:11:10 hod. odvysielala informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme krátkych textových informácií. Pri názvoch jednotlivých programov, ktoré neboli vhodné pre maloletých, nebol príslušný grafický symbol Jednotného systému označovania.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súdom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 23.10.2011 o cca 20:07 hod., 20:42 hod., 21:18 hod., 21:48 hod. a 22:10 hod. odvysielala v rámci programovej služby JOJ PLUS informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií, pričom k nevhodným a neprípustným programom pre maloletých neuviedla príslušný grafický symbol Jednotného systému označovania, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania. Za tento a aj za druhý správny delikt uvedený vo výroku II. rozhodnutia Rady, ktorý však nebol opravným prostriedkom napadnutý, jej odporkyňa uložila pokutu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1.000 €.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať Jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len „jednotný systém označovania“).

Podrobnosti o jednotnom systéme označovania a spôsobe jeho uplatňovania upravuje vyhláška č. 589/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o Jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediamiálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania, ktorá bola vydaná podľa § 12 zákona č. 343/2007 Z.z. o podmienkach evidencie, verejného šírenia a uchovávaní audiovizuálnych diel, multimediamiálnych diel a zvukových záznamov umeleckých výkonov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (audiovizuálny zákon) v znení neskorších predpisov. Z jej ustanovenia § 5 ods. 1 vyplýva, že v programovej ponuke vo vysielaní televíznej programovej služby zverejňovanej prostredníctvom oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií alebo

prostredníctvom teletextu sa k nevhodným alebo nevhodným a neprístupným programom pre maloletých uvedie aj príslušný grafický symbol jednotného systému označovania.

Podľa § 1 ods. 6 Jednotného systému označovania obsah každého audiovizuálneho diela, multimedialného diela, programu poskytovaného prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, programu alebo inej zložky televíznej programovej služby sa klasifikuje samostatne; to neplatí pre zložku televíznej programovej služby, ktorá je určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy (ďalej len „upútavka“). Obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu podľa odseku 1 písm. d/ rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods.1 písm. e)].

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. pokutu Rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím

na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 € do 66 387 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 € do 19 916 €, ak

- a) porušil územný rozsah vysielania,
- b) neposkytol vysielací čas v naliehavom verejnom záujme [§ 16 ods. 3 písm. j)],
- c) *nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4) alebo nezabezpečil časové zaradenie programov alebo iných zložiek programovej služby v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom (§ 20 ods. 5),*
- d) porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov a sponzorovanej programovej služby,
- e) vysielala programy a ostatné zložky programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťou podľa § 16 ods. 2 písm. c),
- f) porušil podmienky na umiestňovanie produktov (§ 39a).

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnenia zápisnic o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Z obsahu spisového materiálu a obrazovo-zvukového záznamu je nesporné, že navrhovateľka dňa 23.10.2011 odvysielala informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií, pričom k nim neuviedla grafický symbol označujúci pre ktorú kategóriu maloletých je konkrétny program vhodný, resp. nevhodný. Ako vyplýva z uvedených ustanovení zákona, každá zložka programovej služby sa posudzuje osobitne. Napriek tomu, že boli upútavky na konkrétne

programy a následne oznámenie o vlastnom programe vo forme textových informácií odvysielané bezprostredne po sebe a obsahovo na seba nadväzovali, nie je ich možné z hľadiska dodržania povinnosti o označovaní nevhodných a neprístupných programov pre maloletých posudzovať spoločne. Taktiež nie je zákonom stanovená žiadna výnimka z dodržania tejto povinnosti pre prípad, ak by takáto programová ponuka vo forme oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií trvala krátky čas (napr. ako to bolo v tomto prípade pár sekúnd). Preto aj takýto súhrn, nadväzujúci na obrazovo-zvukovú upútavku je nevyhnutné označovať príslušnými grafickými symbolmi v zmysle Jednotného systému označovania.

Najvyšší súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal preukázané, že odporkyňa v dôvodoch rozhodnutia uviedla skutkové zistenia, ktoré boli podkladom jej rozhodnutia, skutkové okolnosti náležite vyhodnotila, pričom správne zhodnotila, že divák je zverejnením programovej ponuky konfrontovaný so súhrnnými informáciami o vysielaní viacerých programov, pričom zverejnenie informácie o vekovej vhodnosti daných programov je náležitosťou požadovanou ustanovením § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania. Z obsahu spisového materiálu je nesporné, že navrhovateľka odvysielaním informácií o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií dňa 23.10.2011 o cca 20:07 hod., 20:42 hod., 21:18 hod., 21:48 hod. a 22:10 hod. bez označenia grafickým symbolom Jednotného systému označovania po celý čas ich vysielania, naplnila skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Ustanovenia právnych predpisov nestanovili výnimky v prípade krátkeho trvania takéhoto oznámenia a ani v prípade, ak takého súhrnné informácie o vysielaní viacerých programov bezprostredne nadväzujú na obrazovo-zvukovú upútavku. Divák môže začať sledovať vysielanie aj po odvysielaní takýchto obrazovo-zvukových upútaviek, teda v čase zobrazenia takéhoto súhrnu o vysielaní viacerých programov, a preto aj vtedy má právo na informovanie o vhodnosti týchto programov ich označením príslušným grafickým symbolom podľa Jednotného systému označovania v súlade s § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania.

Rovnako sa súd nestotožnil s námietkou navrhovateľky, že vo výrokovvej časti rozhodnutia nebol presne označený komunikát, ktorý nebol označený grafickými symbolmi, čo malo mať za následok jeho nezrozumiteľnosť. Podľa názoru senátu najvyššieho súdu vo výroku bol označený komunikát, v ktorom došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania. Podrobnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutia dostatočne jasne a zreteľne identifikujú vytýkané porušenie zákona.

Najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/026/2012 zo dňa 15.05.2012 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil, keďže odporkyňa rozhodla v súlade so zákonom. Navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., keď *odvysielala informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií bez označenia grafickým symbolom podľa Jednotného systému označovania.*

Na záver senát najvyššieho súdu zdôrazňuje, že správne súdnictvo je ovládané koncentračnou a dispozičnou zásadou. Z dispozičnej zásady (§ 249 ods. 2 O.s.p.) vyplýva žalobcovi zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania – opravného prostriedku (§ 250l a nasl. O.s.p.) aj označenie rozsahu, v ktorom je administratívne rozhodnutie napadnuté, v čom navrhovateľ vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

V lehote na podanie opravného prostriedku sa striktnie uplatňuje koncentračná zásada na uplatnenie všetkých dôvodov nezákonnosti napádaného rozhodnutia. Po uplynutí lehoty súd neprihliada na prípadné rozšírenie dôvodov, keďže ide o podanie alebo spresnenie dôvodov nezákonnosti uplatnené oneskorene.

Súd nad rámec uvedenej zásady dodáva, že úlohou Rady je okrem iného i dohliadať na dodržiavanie právnych predpisov (§ 4 ods. 1 a 2 zákona č. 308/2000 Z.z.), preto vyžiadanie obrazovo-zvukového záznamu od vysielateľa v súlade s § 16 ods. 3 písm. l/ citovaného zákona je súčasťou oprávnení, ktorými disponuje na základe zákona, cieľom ktorých je výkon právomocí Rady pri dohľade nad dodržiavaním zákona.

Z obsahu preskúvaného rozhodnutia odporkyne č. RP/026/2012 zo dňa 15.05.2012, zo str. 6 je zrejmé, že navrhovateľka bola viackrát za porušenie povinností vysielateľa ustanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. sankcionovaná (napr. rozhodnutia Rady RP/05/2010, RP/26/2010, RP/29/2010, RP/56/2010, RP/89/2011). Vo všetkých uvedených prípadoch bola navrhovateľke uložená sankcia – peňažná pokuta. Z uvedeného dôvodu súd neakceptoval ani druhú oneskorene uplatnenú námietku nezákonnosti predmetného rozhodnutia Rady, keďže boli splnené zákonné podmienky na uloženie pokuty aj v tomto prípade v súlade s § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Z uvedeného považuje súd za preukázané, že zo strany vysielateľa prišlo viackrát k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 citovaného zákona, preto je senát názoru, že na uložení sankcie – pokuty v tomto prípade boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok pre navrhovateľku rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu. Bankový účet súdu je vedený v Štátnej pokladnici s názvom BÚ – Depozitný účet neúročený, pod č. 7000061219/8180.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. septembra 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková